

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobkyne **H.**, bytom B., zastúpená advokátkou M., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 1. júla 2009 číslo A.A. o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3S/178/2009-37 z 12. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3S/178/2009-37 z 12. októbra 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného číslo A. zo dňa 1. júla 2010 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalobkyni **priznáva** náhradu trov konania, tak ako budú vyčíslené v samostatnom uznesení.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného o potvrdení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorým jej nebol priznaný príspevok na kúpu pomôcky – mobilný telefón.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že prvostupňový aj druhostupňový správny orgán – ich posudkové orgány

vychádzali z aktuálnych lekárskeho nálezov, ktoré žalobkyňa dopĺňala tak v prvostupňovom ako aj v odvolacom konaní. Podľa názoru súdu bol komplexný posudok zo dňa 23. júna 2009, na základe ktorého bolo vydané druhostupňové rozhodnutie, vyhotovené na základe riadneho zistenia posudkového lekára. Priznanie peňažného príspevku na zaobstaranie pomôcky vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok a síce, že fyzická osoba je ťažko zdravotne postihnutá (čo žalobkyňa spĺňa), avšak zároveň musí byť podľa posudkov odkázaná na požadovanú pomôcku. Túto podmienku však žalobkyňa nesplnila. Prvostupňový správny orgán jej preto správne príspevok na kúpu pomôcky nepriznal. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu nemožno vidieť nezákonnosť.

Žalobkyňa vo včas podanom odvolaní žiadala prvostupňový rozsudok zmeniť a žalober vyhovieť. Podľa žalobkyne rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a s dôvodmi žaloby sa dostatočne nevysporiadal. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil postup žalovaného pri rozhodovaní o tom, či poskytne príspevok a kúpu pomôcky v kontexte ustanovení § 3 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, teda či dostatočným spôsobom skúmal, či v prípade žalobkyne došlo k naplneniu ustanovenia § 14 ods. 5 zákona o peňažných príspevkoch, v zmysle ktorého fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím (medzi ktoré patrí aj žalobkyňa), je odkázaná na pomôcku, ak sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia možno prekonať alebo zmierniť pomôckou.

Súd prvého stupňa podľa žalobkyne nesprávne rozhodol, ak konštatoval, že žalovaný si zaobstaral dostatočné podklady pre komplexný posudok, ktorý je podkladom pre posúdenie možnosti poskytnutia kompenzácie.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 14 ods. 5 zák. č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na pomôcku, ak sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia možno prekonať alebo zmierniť pomôckou. Skutočnosť, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím

je nesporná, žalovaný sa však nevysporiadal s touto časťou odvolania žalobkyne proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, v ktorom namietala stanovenú mieru funkčnej poruchy 60 % s tvrdením, že miera postihnutia očí je 80 a 95 %, čo je praktická slepota jedného oka.

Žalobkyňa žiadala o príspevok na konkrétnu pomôcku – na kúpu mobilného telefónu. Žalobkyňa pritom v odvolaní namietala, že ak sa posudkový lekár opieral o dotazník o vykonávaní aktivít bežného života, ktorý bola povinná vyplniť, tento neobsahuje primerané možnosti na zhodnotené miery postihnutia a nemožno sa ním riadiť. Ani s uvedeným tvrdením žalobkyne sa žalovaný v rozhodnutí o odvolaní nevysporiadal.

Odvolací súd konštatuje, že súdu nebol predložený kompletný administratívny spis, iba selektívne vybrané písomnosti. Dokumentácia napr. neobsahuje žalobkyňou uvádzaný dotazník, ale ani záznam rozhovoru so žiadateľkou, z ktorého odbor posudkových činností zistil, že „je schopná samostatnej komunikácie“ (str. 4 ods. 1 druhostupňového rozhodnutia). Z predloženej dokumentácie však vyplýva, že „Žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu“ (tlačivo ŠEVT 851 071), samé osebe nedáva návod na uvedenie dôvodov, pre ktoré žiadateľ uplatňuje práve požadovaný druh pomôcky, aký má táto pomôcka funkčné využitie pri danom ťažkom zdravotnom postihnutí a či teda vôbec prekonanie alebo zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia jej použitím prichádza v úvahu. Žiadateľka nebola v tomto smere ani v konaní vypočutá. Nie je vôbec zrejme ako sa žalovaný zaoberal žiadosťou žalobkyne o konkrétnu pomôcku, ak ani posudky neobsahujú žiadnu zmienku o funkčnom využití konkrétnej pomôcky v danom konkrétnom prípade. Podľa názoru oba „komplexné posudky“, vzhľadom na svoj obsah nevyjadrujú, či konkrétne sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia je možné alebo nie je možné prekonať alebo zmierniť konkrétnou pomôckou. Odvolací súd poznamenáva, že v správnom konaní nie je vylúčené ani vykonanie takého úkonu, ktorého obsahom by bolo predvedenie pomôcky a jej naskúšanie samotnou žiadateľkou.

Odvolací súd z predloženého spisu vyvodil, že žalobkyňa 2. marca 2009 požiadala o viaceré príspevky na kúpu komunikačnej techniky. Zo spisu nie je zistiteľné, či žalovaný aj v iných prípadoch vychádzal z obdobných posudkov, ako v prejednáwanej veci, účastníci pritom uviedli aj rozdielne rozhodnutia krajského súdu. Podľa poznatkov odvolacieho senátu, t.č. sú (boli) na odvolacom súde ďalšie dve veci obdobnej povahy. Odvolací súd vníma, že

uvedené žiadosti môžu mať spoločný základ, a ako také je potrebné ich podľa možnosti posúdiť súčasne (a to aj z dôvodov hospodárnosti).

Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd mal žalobou napadnuté rozhodnutia zrušiť pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť rozhodnutí (§ 250ja ods. 2 písm. c) a d) OSP a preto podľa § 250ja ods. 3 OSP prvostupňový rozsudok zmenil a žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobkyni podľa § 250k ods. 1 OP súd priznal právo na náhradu trov konania, ktorej výšku stanoví samostatným uznesením.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová